

інформації, уміння працювати в команді та відповідально ставитися до власного навчального процесу. Водночас впровадження міждисциплінарного підходу сприяє глибшому розумінню біологічних процесів у контексті природничих наук загалом.

Особливу роль у навчанні відіграють цифрові ресурси, які розширюють можливості засвоєння матеріалу та роблять його доступнішим і гнучкішим. Аналіз результатів тестувань та анкетувань учнів свідчить про те, що такі підходи сприяють кращому засвоєнню знань, підвищенню зацікавленості предметом та розвитку навичок, необхідних для подальшого навчання та професійної діяльності.

Список використаних джерел

1. Біологія. Підручник для 10–11 класів / [Авт. колек.]. Київ: Освіта, 2022. 320 с.
2. Гончаренко С. У. Педагогічні технології у викладанні природничих дисциплін. Київ: Освіта, 2021. 215 с.
3. Кравченко Т. М. Використання цифрових технологій у шкільній біологічній освіті *Педагогічні науки*. 2021. № 3. С. 65–72.
4. Міністерство освіти і науки України. Концепція розвитку STEM-освіти. Київ, 2020. 28 с.
5. Плахотник В. М. Методи активного навчання в сучасній школі. Львів: Світ, 2018. 198 с.
6. Українська академія педагогічних наук. Сучасні тенденції розвитку освіти в Україні. Київ: Педагогічна думка, 2021. 250 с.
7. Федорова Л. А. Роль критичного мислення у формуванні ключових компетентностей учнів. *Освіта та розвиток*. 2022. № 2. С. 45–53.
8. Чайковський Ю. Б. Біохімія: підручник для студентів біологічних спеціальностей. Київ: Вища школа, 2019. 400 с.

РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ

Пришляк Ю., Жаркова І. І.

Математика займає особливе місце в науці, культурі й суспільному житті, будучи однією із важливих складових світового науково-технічного прогресу. Якісна математична освіта необхідна кожному для успішного життя в сучасному суспільстві. Предметна математична компетентність передбачає виявлення простих математичних залежностей у навколишньому світі, моделювання процесів та ситуацій із застосуванням математичних відношень та вимірювань, усвідомлення ролі математичних знань та умінь в особистому і суспільному житті людини [2]. Тобто це особистісне

утворення, яке характеризує здатність учня актуалізувати, інтегрувати і застосовувати в процесі навчання математики досвід діяльності. Формування цієї компетентності реалізується шляхом вирішення ряду завдань, серед яких велике значення має розвиток у молодших школярів пізнавального інтересу до вивчення математики. З цією метою необхідно підвищувати ефективність і якість навчальної роботи, досягати, щоб кожен урок сприяв розвитку пізнавального інтересу, який активізує і забезпечує якісні, глибокі знання, уміння і навички самостійного поповнення знань.

Сутність пізнавального інтересу полягає в тому, що його об'єктом є процес пізнання, для якого характерним є прагнення проникати в сутність явищ, пізнання теоретичних, наукових основ певної галузі знань, відносно стійке прагнення до постійного глибокого їх вивчення [1].

Математика як навчальний предмет має ряд особливостей. Логічна структура його така, що прогалини в знаннях позначаються на успішності засвоєння наступного матеріалу. Її неможливо засвоїти шляхом простого заучування окремих фактів. Якщо неможливо з'ясувати призначення математичних понять, не бачити взаємозв'язків та аналогій, то математика буде, як марне накопичення випадкових визначень, формул і задач. Відрив математичних знань від практичного життя призводить до того, що математику вважають складною, навіть нецікавою наукою.

Інтерес до математики можна визначити, як емоційно-пізнавальне ставлення людини до вивчення структур (в сучасній математиці під ними розуміють множину об'єктів, в якій задано певні операції-відношення чи дії). Математичні інтереси проявляються в різних підходах до розв'язування задач, у легкому, вільному переході від однієї розумової операції до іншої. Учень вміє за необхідності відійти від шаблонного, трафаретного розв'язання задачі, знайти нові шляхи, причому прагне до найбільш чіткого, простого, раціонального та економного розв'язання. Мислення характеризується тенденцією до порівняно швидких і широких узагальнень (кожна конкретна задача розв'язується як типова), до «згорнутих» умовисновків. Учні із розвинутим пізнавальним інтересом до математики запам'ятовують не всю математичну інформацію, яка до них надходить, а тільки «очищену», необхідну для розв'язання типових задач. Розв'язуючи задачі, вони намагаються не спиратися на наочні образи (навіть тоді, коли задача «наштовхує» на це): логічність часто замінює їм образність. Ці

ознаки прояву пізнавального інтересу формуються і проявляються поступово.

Розвитку пізнавального інтересу у молодших школярів сприяє проведення на уроків-досліджень із математики. Вони містять такі структурні компоненти:

1) слід знайти предмет навчального дослідження. Діти мають чітко розуміти, що вони будуть досліджувати, що будуть шукати. Предмет дослідження формулюється у вигляді проблемного запитання і стає основою навчального завдання, яке школярі будуть вирішувати на уроці;

2) розробити план дослідження, визначити шляхи вирішення проблеми, план подальших дій. Цей етап переважно є найскладнішим для молодших школярів: вони бачать і розуміють, що їм потрібно робити, але майже ніколи не знають, як цього досягти. Наявність проблеми передбачає появу гіпотези чи навіть декількох гіпотез її вирішення, тому може бути декілька рішень. Переважно гіпотезу формулює вчитель. Важливо викликати у дітей бажання шукати й вирішувати досить складні проблеми, створювати умови для формування навичок дослідницької діяльності як важливих загально-навчальних навичок;

3) проведення дослідження, пошукова діяльність, тобто певна послідовність навчальних дій, яка визначається спільними зусиллями всіх учасників. Реалізація плану досліджень є найбільш трудомістким і тривалим етапом;

4) підбиття підсумків дослідження закінчується осмисленням висновком про те, які результати роботи, як вирішується проблема.

Дослідницька діяльність на уроках математики буде сприяти розвитку у молодших школярів пізнавального інтересу за дотримання педагогічних умов:

1) мотивація і створення позитивного емоційного налаштування учнів до дослідницької діяльності;

2) дотримання етапів дослідницької діяльності під час виконання завдань пошукового характеру;

3) різноманітність і цікавість дослідницьких завдань;

4) створення ситуацій успіху через диференціацію дослідницьких завдань;

5) використання групових форм роботи під час здійснення дослідницької діяльності.

Список використаних джерел

1. Бібік Н. М. Пізнавальний інтерес як умова суб'єктності навчання молодших школярів. *Педагогічний дискурс*. 2011. Вип. 10. С. 53-56.
2. Державний стандарт початкової освіти, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України із змінами від 30 вересня 2020 р. № 898. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-%D0%BF#Text>

ВЕБСАЙТ УЧИТЕЛЯ В СТРУКТУРІ САЙТІВ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Режицька Т., Ядчишин О. О., Мішук Н. Й.

У сучасному українському суспільстві стрімко зросла роль віртуального інформаційного простору, який став невичерпним джерелом інформації та комунікації.

Ефективним інструментом структурування інформації є вебсайти. Вебсайт або сайт (з англ. *website*, від *web* (веб) і *site* (місце)) — сукупність вебсторінок та залежного вмісту, доступних у мережі Інтернет, які об'єднані як за змістом, так і за навігацією під єдиним доменним ім'ям. Фізично сайт може розміщуватися як на одному, так і на кількох серверах. Сайтом також називають вузол мережі Інтернет, комп'ютер, за яким закріплена унікальна IP-адреса, і взагалі будь-який об'єкт в Інтернеті, за яким закріплена адреса, що ідентифікує його в мережі (FTP-site, WWW-site тощо) [1]. Вебсайти забезпечують не тільки надання інформаційних послуг, а й можливість впливу на численну аудиторію.

Перший у світі сайт info.cern.ch з'явився 6 серпня 1991 р. Його створив засновник Всесвітньої павутини англійський фізик та інженер сер Тім Бернерс-Лі, працюючи в Європейському центрі ядерних досліджень (CERN, Швейцарія). Він опублікував на своєму сайті опис нової технології WWW (World Wide Web), заснований на протоколі передачі даних HTTP, системі адресації URI і мові розмітки HTML. На ресурсі також було описано принципи встановлення та роботи серверів і браузерів. Сайт став першим у світі інтернет-каталогом, на якому Тім Бернерс-Лі розмістив гіперпосилання на інші інтернет-ресурси, що розпочали своє існування [3].

На сьогоднішній день не існує єдиного підходу до класифікації сайтів. Найбільш поширеним є поділ сайтів на: сайт-візитка, корпоративний сайт, сайт-вітрина, промо-сайт та Інтернет-магазин.